

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

XV. ročník, číslo 11 - listopad 2009

SLOVO NA ÚVOD

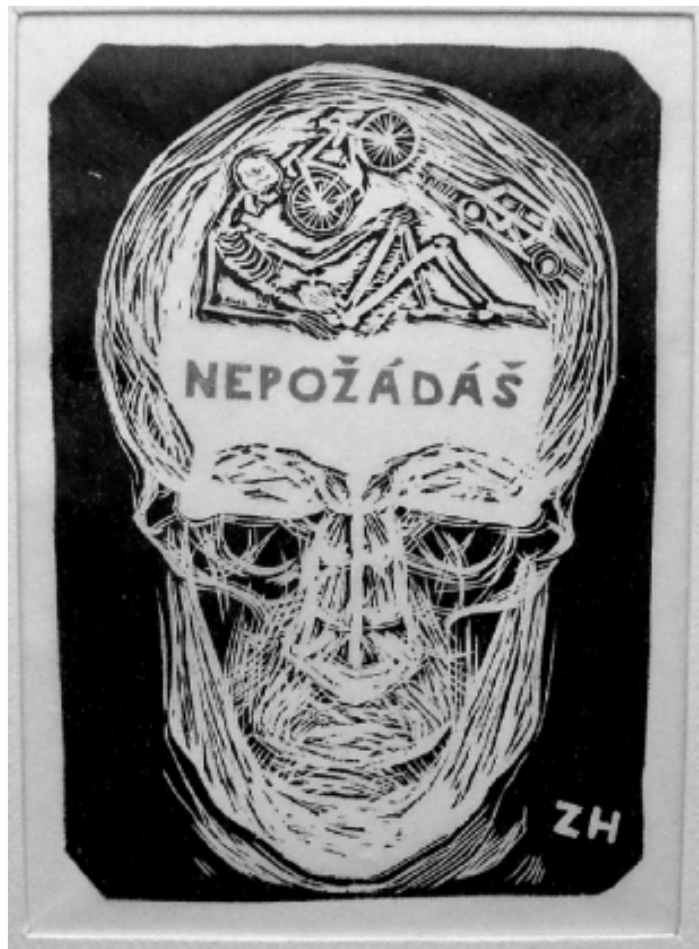
Možná Vám ten obrázek přijde docela morbidní. Nu – k té morbidnosti se ještě vrátím. Je tam, ale je někde jinde, než by se na první pohled zdálo. Nakreslil (či přesněji – vyryl) ho v sérii linorytů na téma „Desatero“ farář Zbyněk Honzal, který pro mne v životě hodně znamenal.

Blíží se Advent, postní doba. Období, kdy by se měl člověk zamýšlet nad tím, co je pro jeho život důležité a co důležité není. Období, kdy by si člověk měl srovnávat vztahy k sobě samému, vztahy k druhým i vztahy k tomu, co nás přesahuje.

Je to doba pro zamyšlení, tedy doba, kdy se soustředíme na svoji hlavu. Na to, co v ní je. A hlavně na to, co by v ní mělo být a co by v ní být nemělo. S tím mezi své souvěrce přišel nejen Mojžíš v Desateru, z jehož závěru je ono „Nepožádáš!“ ale na druhém konci světa Budha ve svých „vznešených pravdách“ a tisíce kilometrů dál k tom došli v rozhovoru Konfucius a Lao-c’ : v základech zla jsou touhy, které neodpovídají řádům tohoto světa. Ze špatných tužeb pak vznikají špatné skutky a ze špatných skutků všechno zlo, co ho jen v tomto světě je.

Z něčeho tak nehmatatelného, jako jsou naše myšlenky, vychází něco stále nehmatatelného, ale slyšitelného, tedy naše slova, a právě tak z našich myšlenek vychází i něco nadmíru hmatatelného, tedy naše skutky. A naše myšlenky, slova a skutky pak mohou v tomto světě budovat a tvořit dobré a nebo ničit, bořit a ubližovat nám i lidem kolem nás.

O tom všem mluví obrázek Zbyňka Honzala. Není ani tak moc morbidní tím, že zobrazuje lidskou lebku. Kostí, šlachy, svaly – to všechno je dobré a patří to k tomuto světu. Touha po něčí smrti, touha po majetku za

každou cenu – to je v pravdě „morbidní“, tedy „odkazující ke smrti“.

Mluví se o ekonomické krizi, o tom, jak je špatně, o hladu a bídě – ale kdo trpí hladu? Kdo nemá kde bydlet? Není tomu vlastně tak, že prostě jen nemůžeme mít všechno, co chceme, co si umaneme?

Postní období je dobou přemýšlení právě o tom, co chceme a co bychom měli chtít. Jaký je řád tohoto světa a jestli jsme do svých hlav nenechali vstoupit něco, co tomuto řádu neodpovídá.

A také období hledání co udělat s tím, co rozpoznáme, protože tam, kde za rozpoznáním pravdy nenásleduje její prosazování, tak je něco špatně, něco podstatného schází.

Jaroslav Pechar

700. SCHŮZE STARŠOVSTVA (9. LISTOPADU 2009)

Přítomni:

členové: Pechar, Dus, Holý, Mazný, Novotný, Plhák, Slabý, Stralczyňská, Zvánovcová, Žilková

náhradníci: Hoznauer, Chadima

omluveni: Bruncko, Drápal, Skuhra

Biblický úvod: Jan Chadima – Přísloví, kap. 9, o moudrosti

Píseň Moudrost mi Pane dávej

1. Finance

- Smlouva s novou účetní paní Musilovou – projednána, drobné opravy, schválena.
- Prodej publikací evangelické kalendáře, Hesla Jednoty Bratrské, Na každý den bude organizovat br. I. Plhák.
- Dokoupení žlutých dodatků Evangelických zpěvníků zajistí ses. M. Žilková.
- Nákup větších termosek (2ks) a rychlovarné konvice zajistí ses. M. Žilková.
- Sbírký
  - Na celocírkevní charitativní pomoc bylo vybráno a odesláno 6785,-Kč
  - Na jubilejní toleranční dar bylo vybráno 2400,-Kč, odešleme 7000,-Kč. Slouží k poskytování půjček sborům na stavby, případně jako záloha na peníze z evropských fondů.
  - Na podporu nepálského studenta bylo vybráno 6010,-Kč, odešleme 7700,-Kč. To je náš závazek.

2. Konvent

Bylo zvoleno nové vedení pražského seniorátu:

- Senior – Roman Mazur, farář v Libni
- Kurátorka – Zdena Skuhrová (Hvozdnice)
- dále z laiků:
  - náměstek – Daniel Heller
  - náměstek – Dalibor Titěra
  - náhradníci – Michael Erdinger, Jan Mašek
- dále z řad farářů
  - náměstek – Petr Firbas
  - náměstek – Tomáš Trusina
  - náhradníci – Ester Čašková, Pavel Pokorný

3. Vánoce, termíny

- V **pátek 27.11.** nebo v **sobotu 28.11.** se poveze pódium do kostela a bude instalováno.
- **29.11.** – první adventní neděle bohoslužby 9:30 s vysluhováním VP. Protože mezitím už bude postavené pódium na hru, bude VP vysluhována ve větším kruhu kolem dvou vnitřních bloků lavic.

- **6.12.** – druhá adventní neděle a rodinné bohoslužby 9:30
- **13.12.** – třetí adventní neděle bohoslužby 9:30
- **19.12.** – sobota 10:00 generální zkouška vánoční hry
- **20.12.** – čtvrtá adventní neděle bohoslužby 9:30, odpoledne dvě provedení vánoční hry v 14:00 a v 16:00 hodin.
- **24.12.** – Štědrý den (čtvrtek) bohoslužby 16:00
- Týž den půlnoční u Martina ve zdi od 24:00 – káže J. Pechar.
- **25.12.** – Boží hod vánoční (pátek) bohoslužby 9:30 s vysluhováním VP.
- **27.12.** – neděle bohoslužby 9:30
- **31.12.** – Silvestr (čtvrtek) bohoslužby 16:00
- **1.1.** – Nový rok (pátek) bohoslužby 9:30 s vysluhováním VP.
- **3.1.** – neděle a rodinné bohoslužby 9:30

- Dárky pro herce (výběr i realizaci) si vezmou na starosti ses. M. Žilková, J. Stralczyňská a br. I. Plhák.

- Vánoční dopis pro členy sboru připraví br. A. Hoznauer a J. Pechar.

4. Děti a VP

Staršovstvo schvaluje dopis rodičům a informaci na nástěnku (obojí přetištěno také v této Bráně). Delší text, který navazuje na stanovisko br. faráře Rejcherta a staršovstva z roku 2004, bude připraven do příští Brány.

5. Úklid

Topení

- V pátek večer nebo v sobotu zapíná br. M.Mazný nebo D. Slabý celý kostel.
- V neděli po bohoslužbách vypíná hlavní sál br. J. Pechar.
- Pokud by bylo potřeba mít na středu zatopeno v hlavním sále, zatopí J. Pechar.
- Apsidu a malý sálek vypíná ve středu po biblické br. J. Pechar.
- Kancelář si bude podle potřeby zapínat a vypínat br. J. Pechar.
- Je důležité nenechávat žádné předměty na topných tělesech.

Odpad

Odvoz odpadu má na starosti služba a odnáší/odváží odpad po bohoslužbách. Tříděný do kontejnerů v ulici Na Mlejнку nebo na křižovatce ulic Podolská, Vysoká cesta a Modřanská. Netříděný směsný odpad se pokusí domluvit br. I. Plhák s vedoucím restaurace Na Jezerce využívání jejich kontejneru za cenu do 100,-Kč/měsíčně.

Je potřeba samouklid po akcích a kontrolovat stav kostela po akcích – za mládež promluví s br. J. Drápalem a M. Slabým br. M. Mazný.

6. Přestavba kostela

Br. D. Vávra si vyžádal staré plány a připraví studii přestavby kostela.

INSTALACE FARÁŘE

1. listopadu 2009 se konala slavnost, jejíž předchůdkyně má v Braníku už jen několik málo pamětníků. **Do úřadu byl uveden nový branický farář – Jaroslav F. Pechar.**

Bratr Pechar byl zvolen branickým farářem na sborovém shromáždění dne 23.11.2008 na období od 1.9.2009 do 31.8.2019. To znamená, že 1. listopadu měl za sebou již dva měsíce farářské práce v Braníku na plný úvazek. V den své instalace se tedy nemusel trápit úvahami do čeho asi jde, ale jasně věděl v čem už je. A tak instalace, kterou jej oficiálně uvedla do úřadu seniorka Lýdie Mamulová, jen potvrdila daný stav a připomenula faráři i sboru, co od nich ČCE očekává.

V kázání se J. F. Pechar zaměřil na text uvedený na pozvánce „Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem!“ Řím 12,21 .

Slavnostní bohoslužby zahájil i ukončil předchozí branický farář – Luděk Rejchrt. Bylo pohlažením po duši jej opět jednou vidět ve farářské lavici a při zahájení slyšet

slova, která jsme byli zvyklí slyšet v uplynulých 37 letech. Snad jsme v těch letech byli alespoň trochu pozornými posluchači a věřím, že budeme i nadále. Slovo se nezměnilo, pouze interpret nám nějak omládl.

Při této slavnosti, které se zúčastnila řada pražských i mimopražských farářů a dalších hostů, se zvláště zřetelně projevila stísněnost našeho kostela.

Náladu to nezkazilo, většina hostů se prodrala i k občerstvení, případně k lidem, se kterými chtěla mluvit.

RČ

RE: JE BIBLE SLOVO BOŽÍ?

Dlouho jsem se rozhoupávala k reakci na Milošův článek (Brána 10, 2009) a nakonec jsem se odhodlala, a i když nemám teologické vzdělání, pokusím se vám napsat, jak věci rozumím já.

Bibli za Boží slovo považuji a tečka. Nedokázala bych napsat nic jiného. Jde asi o to, co si pod tím kdo představuje.

Bibli beru jako závaznou knihu. Snažím se ji brát jako celek, což je myslím velmi důležité. Je důležité z ní nevytrhovat věci z kontextu. Stejně jako u čehokoliv jiného. Jinak si asi člo-

věk může v Bibli najít opodstatnění pro mnoho svých činů i horšího kalibru. Když něčemu v Bibli nerozumím, snažím se najít k tomu další místa, která by to osvětlila. Ostatně náš bývalý pan farář L.Rejchrt s oblibou říkal, že Bible je kniha dialektická a je nutno ji zkoumat na kole-nou (nikoli z vědátorského nadhledu - dodávám já). Protože jen na těch kolenou může dávat smysl. I přes všechny věcné rozpory.

Další věc, kterou pokládám za důležitou, byl Ježíšův pohled na Zákon. Říkal, že nepřišel zákon zrušit, ale naplnit (Mt 5,17). Dát mu smysl, obsah. Aby to nebyla jen prázdná slova, ale aby v tom byl život. Sám nebral Zákon tak zákonicky jako farizeové (viz příběh o přistižené cizoložnici v J 8).

Pán Ježíš kladl důraz na lásku k Bohu a k bližním (Mt 22,37-40), na víru i naději.

Nebo jiný příklad. V desateru je přikázání o sobotě. Pán Ježíš k tomu říká, že tu člověk není pro sobotu, ale sobota pro člověka (Mk 2,27-28). A že když jde o lásku, o pomoc bližním, je to důležitější. Zákon je tu taky pro nás. Abychom tu spolu vydrželi.

Takže si myslím, že bychom neměli brát Bibli zákonicky, tak aby nám utekla ta láska (míněna agapé).

Líbí se mi pohled na věc od Jednoty Bratské (viz Milošův článek).

Kdo je autorem Bible? Domnívám se, že ji psali lidé, ovšem pod vlivem Ducha Svatého. Leccos je i přímo prorocství (myslím, že opravdu nadiktované od Boha). Nevím proč by Bůh nemohl něco lidem nadiktovat. Věřím tomu, že to možné je.

Samozřejmě, že záleží na těch překladech, protože tím se mnoho zkomolí. Proto je také dobré při nejasnostech se podívat do originálu (pro jazyka znalé;-)), nebo alespoň do více pře-kladů. Miloš se ptá: „Proč by Bůh svatopiscům diktoval slovo od slova, ve smyslu organické inspirace, a zároveň stejně pečlivě „neohlídal“ opisovače (jejich chyby a prepisy) a překladatele (jejich nepřesné až zavádějící překlady)?“.

Myslím, že na to se dá odpovědět, že ne každý opisovač, či překladatel měl tak dobré uši ke slyšení Božího hlasu a ne každý to dělal z Boží vůle. I když se všichni určitě hodně snažili.

Co se týče historicity Bible, viděla bych to takto: já osobně věřím, že Bible je v pořádku i po historické stránce. Čili to, co se tam píše, se také stalo. Že zázraky zde popisované opravdu nastaly, že lidé žili a stalo se jim to či ono. Některé věci je asi možné dokázat, pro jiné možná už důkaz nenajdeme. Ale ani nelze vyloučit, že se staly. A tak věřím Bibli i jako historii. Včetně stvoření. A třeba se jednou u Pána dozvíme, jak co bylo. Zatím mi to stačí takto. Protože ve chvíli, kdy začneme pochybovat o něčem, můžeme si brzy zpochybnit všechno. A to rozhodně nehodlám.

Možná, že se můj článek od Milošova neliší tolik. Ale některé věci jsem prostě potřebovala přeformulovat.

Klára Mazná

TURISTÉ

Listopadová vycházka se koná v neděli 22. 11. 2009 po bohoslužbách. Cílem cesty je soutok Jizery a Labe u Káraného (v případě špatného počasí podolská vodárna).

DĚTI A VEČEŘE PÁNĚ

Milí rodiče,

v našem sboru probíhá každou třetí neděli v měsíci a také o církevních svátcích Večeře Páně. Jsou k ní zvány také pokřtěné děti, které vyznávají Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Tato možnost je v našem sboru zavedena již od roku 2004 a vychází z platných řádů naší církve. Děti však k VP odcházely z nedělní školy uprostřed biblického výkladu a nebylo prakticky dořešeno, aby se účastnily i liturgické přípravy, předcházející vlastnímu vysluhování. Proto bychom rádi tuto věc dořešili a máme následující návrh.

Pro děti v NŠ připravíme základní biblický program tak, aby kopíroval dobu kázání br. faráře. Poté děti upozorníme, že během společné bohoslužebné písně, která následuje po kázání, bude začínat VP. Pokud budete chtít jít k VP jako rodina, pak si děti během této písně z nedělní školy vyzvednete. Jak se předem v rodinném kruhu rozhodnete, ponecháváme plně na Vás.

Do kruhu kolem stolu Páně je však možné přicházet i s dětmi, které svátost nepřijímají. Těmto dětem je v kruhu při VP uděleno požehnání.

Program pro ostatní děti bude v přílehlých místnostech i nadále zajištěn.

Máte-li jakékoliv pochybnosti o tom, jak tuto věc uchopit, bratr farář s Vámi rád celou záležitost osobně prohovoří.

Uvítáme i Vaše podněty a zkušenosti, aby byla celá tato věc v našem sboru doladěna. Přejeme si, abychom ve vzájemném respektu i ve vší svobodě a odpovědnosti mohli sdílet radost z milosti našeho Pána.

V Praze dne 5.listopadu 2009

*za učitele NŠ a staršovstvo
Miriam Žilková, Kamil Skuhra*

farář Jaroslav Pechar

OHLÉDNUTÍ ZA LETNÍMI AKCEMI

V neděli 18. října se konalo pravidelné poprázdňinové „Ohlédnutí“ za letními tábory a dalšími akcemi, organizovanými branickým sborem a sdružením YMCA Braník. O tom, že jich nebylo málo, svědčí délka programu: od konce bohoslužeb do 16. hodiny. A že se lidé nenudili, dokazuje skutečnost, že to až do konce vydrželi (po poledním občerstvení, které připravily maminky, babičky i bezdětné tety). Kdybychom měli vyjmenovat všechny, komu patří dík za práci spojenou s přípravou táborů, pobytů a nakonec i ohlédnutí, byla by to dlouhá řada jmen. Abychom nikoho nevynechali, děkujeme všem najednou, vedoucím jmenovitě.

Prostřednictvím slova, obrázků, videa a písní byli účastníci vtaženi do následujících akcí:

Braniborci

Víkendové akce dorostu, které vede Kamil Skuhra

Outdoor action

Akce o přežití – vždy namáhavé a dobrodružné – představila Marie Jelínková.

Vltavský maratón
7. – 10.5. 2009

Květnová prodloužená víkendovka na Teplé Vltavě
 Motto akce: Poznávejme české řeky zjara, když ještě mají vodu a nejsou tam davy opilých svátečních vodáků.
 Vltavu jsme začínali splouvat nad Horní Vltavicí a končili v Nové peci. Vedoucí Tomáš Bedrník

Malá Vodička
19 – 21.6. 2009

Prodloužený vodácký víkend na Berounce určený pro rodiny s malými dětmi.
 Letos se zvláštním zaměřením na začátečnické rodiny.
 - vedl Tomáš Bedrník a Kamil Skuhra. Letos se konal již třetí ročník.

Víkendová tréninkovka
na Sázavě

vedoucí Marek Pospíšil

Ohře 1. – 11.7.2009

Vodácký tábor na řece Ohři
- putování z Tršnice u Chebu do Vojkovic - vedoucí Pavel Měska – hra: Hvězdná brána

Vůz 2009

O červencovém putování kočovné herecké společnosti po jižních Čechách, tentokrát se hrou Limonádový Joe, podala informaci Veronika Šumová (o radostech i strastech populárních divadelníků se dozvíte v následujících článcích)

Velká Vodička 13 – 19.7. 2009

Týdenní vodácký putovní tábor pro rodiny s malými dětmi se konal na polské řece Kwise. Celotáborová hra „Po stopách pirátů“ biblická zamyšlení, extrémní počasí a dokonale sehraná parta čtyř a půl rodiny a pěti zkušených dobrovolníků. Vedl Tomáš Bedrník

Vavřinečák 17. 10. 2009

Říjnový sjezd Vavřineckého potoka – tradiční jednodenní akce pro zkušenější vodáky - se uskutečnila navzdory sněhové kalamitě. Účastnil se Tomík a 5 drsňáčků.

Podkarpatská Rus

– aneb Za zbojníkem Nikolou šuhajem. Červencové putování 13 odvážlivců pod vedením Lukáše Drápala po horách Zakarpatské Ukrajiny.

Malý tábor 1.-15. srpna

Tábor pro malé děti se konal v Jesenici u Rakovníka, vedl jej Kamil Skuhra. 14 dní provázel děti příběh o vyvedení Izraele z Egypta. Na ohlédnutí děti zazpívaly písničku o odpočinku sedmého dne, kterou složili Ester a Miloš

Tábor Pecka 1. – 15. srpna

Tábor pro starší děti se konal na osvědčeném místě, tentokrát pod vedením Jitky Čierné

Sborová dovolená

15. – 22. srpna

se uskutečnila v evangelickém středisku v Janských Lázních. Zúčastnilo se jí 46 dospělých a 20 dětí. Každý si mohl vybrat, zda se zúčastní připravených společných programů, nebo si udělá program svůj vlastní. A tak si přišli na své turisté i vodomilové, děti i ti nejstarší, kteří se spokojili třeba jen s posezením před budovou střediska. Pobyt zorganizovala Zdeňka Kučerová, kulturní programy koordinovala Rut Nývltová.

Divadelní představení

Po ukončení všech prezentací jsme se stali diváky kočovného divadla a shlédli divadelní představení Limonádový Joe.

RADOSTI A STRASTI HERCŮ KOČOVNÉHO DIVADLA VŮZ

Vyprávění o požáru Národního divadla aneb Braník rozhodně není žádný zamrzlý sbor

V pátek 17.10. jsme se sešli na závěrečnou „Vozovou“ zkoušku před vystoupením na tradičním Ohlédnutí. Na tom vcelku nebylo

nic zvláštního, odhlédneme-li od běžných nedostatků způsobených dlouhou dobou uplynulou od letních vystoupení. Všichni si měli co

opakovat. Jenže ještě před úplným zahájením jsme upozorovali oheň na zahradě. To nebyl táborák! Plameny šlehaly do metrové výše ze skály, kde je zazděný vchod do štol (už moc zazděný tedy nebyl). Vše nasvědčovalo tomu, že tam vlezl nějaký bezdomovec a udělal si ohýnek. Takový malý... Michal šel zjistit stav věci a dotyčného vyhnat. Jenže to tak jednoduché nebylo. Skrže plameny nebylo vidět dovnitř a vzhledem k nebezpečí, že by skála mohla prasknout, zavolal raději hasiče. Zkouška se zastavila a všichni s napětím očekávali před kostelem jejich příjezd. Přijeli. Mezitím oheň pohasl, ale ze skály se stále ještě valil dým ... a jestli je někdo uvnitř ... No, přijelo jich hodně, k tomu ještě policisté. V první řadě bylo nutné se dostat dovnitř, a to tou malou dírou nešlo. Úder beranidlem – „to nepůjde“ – pod bouracím kladivem si zeď nakonec dala říct a hasiči ventilátorem rozehnali kouř a po vydatném pokropení ohně pě-

nou (spotřebovali jí snad dvě auta) vlezli dovnitř. My to sledujeme z oken a současně hrajem. Divadlo uvnitř, venku. Ale jestli od tamtud vytáhnou ohořelého a udušeného bezdomovce ... Nic takového naštěstí nenastává, vytahují doutnající dehtovou lepenku a důkladně ji kropí vodou. Po zvládnutém zásahu nás opouštějí a my se později vydáváme do hospody. Po jídle nás přepadla nepřekonatelná touha po průzkumu. Bereme svíčky a jdeme. Průzkum ovšem skončil jednou nohou po kotník vraženou do pěny vody ve štolě. Uběhlo již pár hodin, přesto uvnitř panuje snad čtyřicetistupňové teplo. Nakonec jako průvod „svíčkových bab“ procházíme se zažehnutými svícemi parkem a navštěvujeme jinou štolu.

Ta u kostela je dnes zazděná a snad se do ní nikdo nedostane.

Milan Bareš

DÁL ZA VOZEM SPOLU ŠLAPEM...

Jsou věci, o kterých člověka ani nenapadne přemýšlet, že by je někdy mohl dělat. U mě se to o hraní divadla říct dalo určitě. A tak jsem na nástěnce dlouho míjel bez povšimnutí plakát o Voze – kočovném divadle. Ale – byl jsem jednou osloven, jestli nechci jet též. „Neboj se, nic dělat nemusíš“. Tedy, proč ne. Ukolébán pocitem bezpečí jsem nebral za důležité data zkoušek, jen jsem se vyjádřil ve věci výběru hry – pro letošek to nebude původně uvažovaná pohádka O princezně, která ráčkovala, ale Limonádový Joe – a byl obsazen do role barmana. Přešlo jaro, máme za sebou další zkoušky, úpravy scénáře, malování kulis a řadu dalších věcí.

Obsazení rolí bylo jasné od začátku jen u Joeho a Hogo Foga, neboť to byl jejich dětský sen (a navíc jsou to bráchové i ve skutečnosti).

V neděli 5. července jsme po strastiplné cestě doputovali do Strmilova a dorazili na faru, přivítání tehdy tamějším (a naším současným) farářem Jardou a jeho zlým psem. Následující dny jsme věnovali nekonečným zkouškám (někdy pro nepřízeň počasí i ve vojenských stanech) a dlouhým večerním (nočním, ranním) posezením v týpý, kde Hogo Fogo alias náčelník Pletušos se svojí družinou udržoval oheň. (A v sousední hospůdce měli skvělé bagetky s bylinkovým máslem). Před vystoupením podnikáme procházku po obci v kostýmech a lákáme lidi. Následně přepadáme školku, vyvádíme osazenstvo na dvůr a pod pohružkou je donutíme zazpívat. Inu, Skákal pes to nakonec spraví. Zapřaháme se do vozu, rozkládáme scénu, krátká modlitba na začátek a vzhůru na trávník, co znamená svět. Obavy, jestli bude dost lidí, se ukáza-

ly neopodstatnělé, úspěch veliký, déšť laskavě počkal, až jsme sklidili scénu. Tak jsme měli kliku.

Ráno opouštíme Strmilov a vyrážíme po silničkách směr Zahrádky. Roli tažného dobytka zastáváme já a Pavla, ostatní vykonávají postrk nebo se flákají někde vzadu. Vskutku jsme s vozem rychlejší než pěšky za ním. Cestou několikrát mokneme, ale v Zahrádkách máme štěstí. Paní z turistické ubytovny nám nejen umožňuje se umýt a občerstvit se horkou polévkou, ale ještě k tomu nám půjčuje místnost, kde můžeme hrát. A vyplatilo se. Během představení se spouští bouře, na kterou Hogo Fogo reaguje (v rámci role) slovy: „Venku prší, fouká vítr, strhlo nám to plachtu, všechno zmokne a VY tu chcete hrát karty??!“ Podařilo se nám odchytnout skupinu cyklistů a tak je sál docela zaplněn. Druhé představení a znovu úspěch.

Je hnusně, po dešti, zima, a tak razíme do hospůdky. Cestou potkáváme střechu z auta, která poslouží k zajímavým obrázkům.

Druhý den se zapřaháme a směr Panské Dubenky. Ve Studené se uchylujeme do cukrárny, vůz schováváme před deštěm do průjezdu. Jenže někdo před něj zaparkoval nákladňák – výjezd tím byl značně ztížen. V Soumrakově odpočíváme a mácháme si nohy v rybníku, ale před Mrákotínem nás dostihuje průtrž mračen. Děsná. Tak jsme zase okolnostmi donuceni zalézt do hospody a čekat. Zde máme hrát pro dětský tábor. Jenže pod širým nebem to nejde a místnost tak velkou tam nemají. Ale podařilo se dojednat místnost v kulturním domě. Poprvé na skutečném jevišti! I účast byla značná – na 140 lidí. Malé děti toužily ochutnat Kolalokovu limonádu – „Jú, to je dobrý!“ – ale při tom to je jen na modro obarvená voda... Pak se počasí umoudřilo. Vyjíždíme na kopec na oblíbené místo k noclehu, v potoce však píchnem. A je o zábavu postaráno. Měníme kolo, nata-

hujeme plachtu, ale u ohně sedíme až do rána... Přehráli jsme řadu písniček, včetně dvou vánočních... Odpočinkový den pojmáme různě, někteří se koupou, já dlouho marně agituji na výlet. V pět vyrážíme (dřív se to nepodařilo) na hrad Štamberk (podle pověsti se na něm skrývá sud vína, jenž má napojit armádu v Blaníku, no, hledat jsme ho nešli).

Už na začátku jsme si vylosovali každý svého člověka, jemuž budeme andílkem a budeme mu chystat různá příjemná překvapení, dárčky a vůbec ho těšit. Nejlépe, aby se to nedozvěděl. (Návrh na zřízení opačné instituce, totiž d'áblíků, byl zamítnut).

Ráno opouštíme Mrákotín, cesta je zpeštěna střídavým provozem na opravovaném mostě (trochu brzdíme dopravu) a pak už směr Telč. A znovu obtíže. V zámeckém parku, kde jsme měli hrát, řádila vichřice. Kvůli popadaným stromům je park uzavřen. Nakonec je nalezeno náhradní místo u rybníka. Jdeme na náměstí, kde zrovna probíhají slavnosti, zvát lidi. Jde to s námi s kopce – doslova. Ta loučka je dost svažité. Ale lidí přišlo opět dost. Jako každoročně vybrané dobrovolné vstupné jde na dobročinné účely, tentokrát nadaci Lékořice.

A to už je konec. Rozebíráme vůz, někdo jede do Prahy, někdo se vrací do Strmilova. Pravda, autem to jde rychleji, ale za vozem, to je jiná.

Od té doby uteklo již v řekách hodně vody, máme za sebou představení v Braníku v rámci Ohlédnutí i skutečnou tečku v Thomayerově nemocnici, spojenou s předáváním peněz.

Zkusili jsme změnit repertoár – nechte se překvapit co bude příště. Vylepšením projde i vůz - za dobu táhnutí jsme přišli na pár zlepšováčků. Zatím ještě odpočívá ve stodole a těší se na příští léto.

DOPIS Z USA

Sbory, které jsme v Americe navštívili

V uplynulých dvou měsících jsme navštívili několik různých sborů po Spojených státech. Církev v USA nejsou financovány státem, což hraje velkou roli při formování lokálních společenství. Je zde daleko více lokálních sborů, které nepatří k žádné denominaci. Mnohé mají v názvu Bible Community Church či Community Church. Do takovýchto sborů se počítá i sbor v Madisonu, Wisconsin, kam jsme chodili během minulého pobytu ve státech, Faith Community Bible Church. Nebuďte zmateni slovem sbor. Tento mimodenominační sbor může být sborečkem s malým počtem či megasborem s tisíci členy.

Jeden takový jsme v Denveru, Colorado, navštívili. Jmenuje se Chery Hills Community Church. Čím blíže jsme přijížděli, tím více aut jelo stejným směrem jako my. Poté nás navigoval šerif do uličky, kde byl vjezd na parkoviště. Přál bych každému z vás zažít situaci, kdy byste se mohli dostat do kostela jen tím způsobem, že byste se orientovali podle ostatní dopravy a že by vám ukazovali policisté cestu. Tento kostel má okolo dvou až tří tisíc členů, ale není to největší kostel v Coloradu. V blízkém městu Colorado Springs se nachází kostel Focus on the Family, který čítá sedm tisíc lidí - v tom jsme ale nebyli.

Úplně prvé bohoslužby, které jsme po příjezdu do USA navštívili, byly v malém sboru v městu Lead. Bylo to na začátku naší cesty do Yellowstonu, když jsme projížděli Black Hills, které jsou známé zejména díky Mount Rushmore, na níž jsou v nadživotní velikosti vytesány do skály hlavy čtyř amerických presidentů. Lead je malé, ale čilé hornické město. Když jsme do něj před půl jedenáctou dorazili, tak jediný sbor, ve kterém ještě bohoslužby nezačaly, patřil do letničních Assemblies of God. Největší dojem na mne tam udělala kniha, která rozebírala všechny

země světa podle podílu křesťanů. Podle ní je na tom Česká republika dost špatně. V připojené zprávě se konstatuje úbytek křesťanů a nedostatek silných církevních osobností.

Další sbory, které jsme navštívili, byly již všechny v Denveru. Wellshire Presbyterian Church, kde mají dvoje bohoslužby, jedny ranní s moderní hudbou, kde pastor není oblečen do taláru, nicméně s plně zachovaným řádem bohoslužeb (velmi podobným ČCE), a druhé dopolední, tradiční, kde některé písně zpívá padesátičlenný pěvecký sbor, a kde je více předem formulovaných liturgických odpovědí. Kázání má ten samý pastor. Jednou je v běžném oblečení a podruhé v taláru, který ale má všelijaké barevné doplňky. Tento sbor hodně zaujal mého tatínka – zdálo se mu, že se v něm musejí vyrovnávat s podobnými problémy jako my v Braníku. Sbor je ovšem mnohem větší, má krásnou velkou budovu s mnoha místnostmi a je zjevně dosti bohatý.

Další dva sbory, kam jsme zavítali, byly Arvada Vinyard Church a Foothills Community Church. Příliš si na ně nevzpomínám, snad proto, že jsme kostel v obou případech dlouho hledali a přišli jsme pozdě. Nicméně ostatní členové rodiny v nich byli velmi spokojeni – díky hudbě i díky velmi osobním a otevřeným kázáním.

Posledním navštíveným sborem byl Church in the City Beth Abraham – mesiánský sbor. Velmi dobrý sbor, celkem velký, který se přestěhoval do staré fabriky, kterou celou přebudovali (co pivovar v Braníku?). Mesiánské zaměření se projevuje v důrazu na Starý zákon (byli jsme tam dvakrát a dvakrát bylo kázání na Starý zákon), který berou daleko vážněji a daleko živěji než my. Pastor je vnukem známého rabína a závěrečné požehnání je proneseno anglicky a poté vyzpíváno hebrejsky. Nemůžu říct, že bych souhlasil s

jejich teologií ve všech aspektech, ale v naprosté většině ano. Jako jeden z mála je tento sbor namíchan z různých etnik (běloši, černoši, hispánci). Jelikož tuto neděli začal hispánský měsíc, tak jsme zpívali dvě písničky španělsky. Tento sbor si oblíbila moje maminka.

Jelikož jsme mnoho mil projeli autem, tak stojí za zmínku i ostatní církve, které jsme viděli. Většina sborů má malou upoutávku s velkými písmeny s krátkým sdělením. Jeden, který se mi nejvíce líbil zněl: "Je-li Bůh daleko, kdo se vzdálil?". V Denveru jsou častí Episkopální – americká obdoba anglikánů, Baptisti – netvořící jednotnou církev, nícmeně více velikých, Katolíci – i oni mají několik velmi velikých sborů v Denveru, Mormoni – Colorado sousedí s Utahem, který je baštou mormonství, Lutheráni, korejské sbory, hispánské sbory a unitáři. Pro povzbuzení českého nacionalismu zmíním, že v Madisonu jsme narazili na několik kostelů Moravian Bretheren (Moravští bratři).

Velikým hudebním zážitkem pro mne bylo, když v Denveru a v okolí hrála dnes světově nejpopulárnější křesťanská kapela Delirious?. Abych je vícekrát slyšel, tak jsem šel na konferenci pořádanou Joyce Meyers

Ministries, kde hráli. Jeden řečník mluvil o Spojených státech. Vyjma faktických chyb, částečného manipulování názoru popisoval oddělení státu od církve ve Spojených státech jako největší chybu v dějinách USA. Toto samotné se mi velmi nelíbilo, zvláště na křesťanské konferenci, ale co mne dostalo, bylo, že většina lidí na toto odpovídala slovy Amen a Halelluja.

Sám jsem bojoval sám se sebou, až jsem došel k závěru, že přestože takto mluvil (dle mého názoru chybně, z politického hlediska bych se s ním nejspíše velmi pohádal), tak jsem se dokázal s ním modlit. A podobně, když jsem prošel mnoha sbory, tak to směřování je to samé. Proto mi (doufám :) již nebude dělat problém modlit se s charismatickými Assemblies of God ani s tradičními konzervativními presbyteriány.

Až někdo z vašich známých pojedje do Denveru, tak mu už můžete poradit, kam jít do kostela. Zdá se vám to nepravděpodobné? Na letošní Křesťanské konferenci mluvil Dave Patty, misionář ze Spojených států a zmínil, že je z Denveru. Tak jsem se ho poté zeptal, jaké sbory by mi doporučil a několik z nich jsme navštívili. A začátkem se nejlépe končí.

Jakub Drápal

Zimní radovánky v Jizerkách (pořádá Dan Ekart pro sbor ČCE Braník)

Pro koho je výlet vhodný: pro rodiny s dětmi nad 4 roky i dospělí, kteří si chtějí zalyžovat na běžkách a malé děti na dětských lyžích

Sraz: V sobotu 30. ledna 2010 v 6:30 ve stanici metra Černý Most

Program:

1. pro rodiny s dětmi je připravena trasa z Bedřichova na Novou louku a zpět (cca 6 km) nebo zimní radovánky v okolí Bedřichova.
2. pro dospělé počítám s trasou okolo údolní nádrže Josefův Důl – cca 15 km nebo delší 20 km trasa přes tzv. hřebínek – zaleží, jak se dohodneme

Cena: cca 250 – 350 Kč (náklady na cestu + oběd v restauraci na Šámalově chatě na Nové louce)

Návrat do Prahy: 30.1.2010 v 20:05 na Černý Most autobusem z Jablonce nad Nisou

Kdy a jak se přihlásit: do 15. ledna 2010 zasláním e-mailu na dan.ekart@gmail.com – budu kupovat lístky na autobus do Liberce

Pravidelný sborový program

Neděle 8:30 Chvály
(mimo 1. neděli v měsíci)

Neděle 9:30 **Bohoslužby**
první neděli v měsíci jsou rodinné služby
Boží; **třetí neděli** v měsíci je vysluhována
sv. Večeře Páně

Úterý 16:30 – 18:30 **Odrost**

Úterý 18:30 – 21:00 **Mládež**

Středa 18:00 – 19:30 **Biblická hodina**

Středa od 16:30
**Setkání předškolních
dětí a prvňáčků (i s maminkami)**

**úřední hodiny faráře
Jaroslava Pechara**
úterý a středa 14.00 – 16.00
čtvrtek 10.00 – 12.00

Obsah

Slovo na úvod	2
Staršovstvo	3
Instalace faráře	5
Re: Je Bible slovo Boží?	5
Turisté	6
Děti a Večeře Páně	7
Ohlédnutí za letními akcemi	7
Radosti a starosti herců kočovného divadla Vůz	11
Dál za vozem spolu šlapem...	12
Dopis z USA	14
Zimní radovánky v Jizerkách	15
Poslední stránka	16

Verš na listopad

Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých,
pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v
Ježíše, přivede spolu s ním k životu.

1. Tesalonickým 4,14

Zdroj: <http://www.dulos.cz/cz/jb/hesla>

BRÁNA

XV. ročník, číslo 11 – listopad 2009

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.
Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, J. Holý

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo
pošlete mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník
tel.: 244 461 037

<http://branik.evangnet.cz>, branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symbol pro dary na křesťanskou službu je 111

Na titulní straně je fotografie brány v židovském městě v Třebíči